

UZDANICA

Teški su rastanci,
nikomu nisu mili
ma najteži su bili
ka bi majka udovica, sina jedinca,
na put opremala.
Pogaču mu za put pekla.

Pri *Gospinon slikon*
u našoj crkvi klečala bi.
I molila.

Divo sveta, uzdanice moja.
Snašla me je sudba kleta,
bez muža čuvara,
na *svitu ovon san* ostala
s *dvajest* crni godinica.

Tek se udala i *zanila*,
došli *niki judi* čudni, naoružani do zubi,
pokupili iz našega sela
mušku *čejad* i odveli.
Rekli da je rat, i ratovat se mora.

Koje su *kripno* muško u kući našli,
ugrabili *ko* vuk janje.
Koji je na njivi kopa ili *ora*,
s njive ga odveli,
plinili konja i vola,
sirotinju bez ičega *ostavjali*.
Jedva *san* *priživila* toji jad.
Krila se s *nevojnin* sviton po *pećinan*,
travon se ranili.
Ma zdravo muško *dite san* rodila.

Iz rata *niki* se vratili ranjeni.
Za muža moga *niko* ne kaza
di je skonča. Njegovu sudbinu nisu mi otkrili.

Sudbi kletoj *pripušćana*,
Dite san u jadu gojila.
Škapular Gospe *Karmelske* nanj metnila,
Tebi ga *Dvice* prikazala.

Ti si mu druga majka.
Od zla ga svakoga brani.

Evo je stasa, sirotinja smo kleta.
Nema se *privatit* čega da *ovde* *priživi*.

S Lujon i Petron u *svit* ga *spreman*,
Iđu u Crnu Goru. Kažu tamo uvodi se struja.
Palovi se moraju *dovuć* u visoka brda,
i *rastegnit* žice.

Ja bi *priživila* s *kojin* *zalogajon kruva*,
On *oće* *zaradi* za komad *odiće* i obuće.
Nikakav *lukcuz* ne traži.
Oprosti mi i smiluj mi se šta Te *gnjavim*,
nigdi ga sama ne pusti.

Tuđa *zemja*, tuđi *judi*. Trnoviti čekaju ga puti.
Za nj se moli. I neka ga *ćaćina* duša prati.
Živ i zdrav da mi se vrati.
On je sve *bogastvo* moje.
Dok ga *iman*, moj je *cili svit*.